

[Hasle.]

Jeg tør ikke tilsige Det konservative Folkpartis Medvirken til dette Lovforslags Gennemførelse, men vi er naturligvis villige til at drøfte Forslaget i et Udvalg; saa kan man jo høre, hvad der muligt kan blive fremført ogsaa fra anden Side.

A. M. Hansen: Jeg kan give den ærede sidste Taler Tilslutning paa eet Punkt, nemlig at Statstidende ikke er et Vittighedsblad, men det er jo heller ikke Formaalet med den. Derimod kan jeg ikke indse, at der kan være nogen som helst Grund til at tale om „Statsregereri“ og lignende Ting i Forbindelse med de Ændringer, der her bringes i Forslag. Statstidende er jo et Organ, vi har haft siden 1903, og fordi der bliver foretaget Ændringer, kan jeg ikke se, at man i højere Grad end hidtil kan tale om, at Formaalet er „Statsregereri“. Formaalet med den foreslaaede Ændring i Lovgivningen om en Statstidende er at gøre Statstidende til et Organ for alle Bekendtgørelser, der har almindelig Interesse, og jeg er enig med den højtærede Statsminister i, at det maa betragtes som en Fordel for Befolkningen, at der er et Sted, hvor alle officielle Bekendtgørelser skal findes.

Men en nødvendig Forudsætning for, at disse Bekendtgørelser kan komme til Befolkningens Kundskab, er jo, at Statstidende bliver ganske anderledes tilgængelig for Befolkningen, end det hidtil har været Tilfældet. Jeg hilser derfor med Glæde Ministerens Meddelelse om, at der vil blive draget Omsorg for, at dette vil kunne ske i Fremtiden; paa hvilken Maade det kan ske i tilstrækkeligt Omfang, vil det sikkert være bedst at drøfte i det kommende Udvalg.

Jeg lægger megen Vægt paa Dispensationsbestemmelsen i § 1, 3die Stykke, hvor der staar:

„Undtagelser fra disse Bestemmelser kan dog finde Sted, naar Statsministeren efter Samraad med vedkommende Fagminister mener, at Forholdene i særlig Grad taler derfor.“

Jeg forstaar denne Bestemmelse saaledes, at den vil blive brugt overalt, hvor det drejer sig om Bekendtgørelser, der kun har lokal Interesse, og i den Henseende kan jeg slutte mig til det af det ærede Medlem Hr. P. Andersen fremførte Ønske om fastere Regler for, i hvilke Tilfælde Bekendtgørelser skal optages i Statstidende, og i hvilke Tilfælde det kan udelades. Men ogsaa dette Spørgsmaal vil bedst kunne behandles i et Udvalg.

Jeg kan med disse Bemærkninger tilsige mit Partis Medvirken til paa det her foreslaaede Grundlag at søge at naa et godt Resultat.

Statsministeren (Starming): Behandlingen af dette Lovforslag kan vel ikke siges at være overraskende; jeg har ikke været i Tvivl om, at de mere privatøkonomiske Bladforretninger ogsaa har deres Tilhængere i denne Kreds, og det er vel heller ikke urimeligt, lige saa lidt som det er noget opsigtsvækkende paa alle de andre Omraader, vi beskæftiger os med. Det er for Regeringen ikke nogen Livssag, om denne Udvidelse finder Sted eller ikke; det er interesserede Embedsmænd, der har taget Initiativet til Forslaget, ud fra den Betragtning, at det var ønskeligt for Befolkningen at have eet Sted, eet Organ, i hvilket man kunde søge Bekendtgørelser, som man maatte have Interesse i — paa samme Maade, som jo „Vejviseren“ heller ikke er Morskabslæsning; men er et Sted, hvor man søger efter, hvor Folk bor, og Telefonbogen et Sted, hvor man søger efter Folks Telefonnummer; det vilde være højst uheldigt at have den Slags Ting splittet mange forskellige Steder, derfor er man kommet ind paa at have eet Sted, hvor disse Ting kan søges. Paa samme Maade kan det synes rimeligt at have eet Sted for Bekendtgørelser vedrørende Generalforsamlinger og andre Foranstaltninger, Udtrækning af Obligationer o. s. v., alt det, som visse Kredse af Befolkningen har Interesse i at kunne søge paa et bestemt Sted.

Med Hensyn til de Bemærkninger, der er gjort om lokale Bekendtgørelser, kan jeg ikke tro andet, end at den Dispensationsbestemmelse, der er indsat i Lovforslaget, giver tilstrækkelig Sikkerhed for, at lokale Bekendtgørelser ikke vil blive omfattet af Pligten til Indrykkelse i Statstidende, men der er selvfølgelig intet i Vejen for, at man nærmere kan drøfte og undersøge, om en videre Udformning af denne Dispensation bør gives, eller om man kan finde Udtryk, som i selve Loven tydeliggør, hvad der her er tænkt at give Dispensation for.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard talte om Bestemmelserne i § 1, Stk. 1, og var noget usikker med Hensyn til, hvad der var Tale om her. Ja, der er vel her Tale om Aktieselskaber, Banker og andet, som der er givet Bestemmelser for ved Lovgivningen, uden at de derfor falder ind under den anden Kategori, som faar visse Begunstigelser i Lovgivningen. Det er klart, at paa disse Omraader kan vi meget vel tilstræbe yderligere Opklaring, hvis det maatte være